

# Škvarčepis



Likovni izdelki

ZGODBE

Pesmi

POROČILA

## UVODNIK

---

Vstopili smo v leto 2022. Najbolj mrzel letni čas popestrijo novoletne in zimske počitnice. Ene so že za nami, druge pa pričakujemo in se jih veselimo.

Deset let nazaj je bila narava zelo radodarna s snegom in morda bo tudi letos. Kdaj ste nazadnje lovili snežinke v dlani in jih gledali, kako se topijo?

*Prijaznost je kot sneg, ki polepša vse, kar pokrije. (Kahlil Gibran)*

Podarite nekomu nasmeh, pobožali boste tudi svoje srce.

Kristina Renko,  
ravnateljica OŠ Ivana Skvārče



*Karin Kreže, 5. b*

## VESELI DECEMBER

Bliža se božični čas,  
čas adventa in dobrot.  
Zdaj ko bo najlepši čas,  
bo prišel k nam mraz.

Napišem pismo  
in ga dam na okensko polico  
in, glej, ponj je prišel  
naš dobri svet' Miklavž.

Vrata so prazna,  
kako naj jih okrasim?  
Venček dam nanje,  
da praznike popestrim.

Božično drevce se v lučkah lesketa,  
ogenj v kaminu prasketa  
in v hišo je prišla,  
ljubezen iz srca.

*Neža Prošt, 6. c*



*Ula Rozman, 5. a*

## BOŽIČEK BO PRIŠEL

Zima je prišla,  
prazniki so tu,  
darila so zavita,  
smrečica odvita.

Piškoti so pečeni,  
lučke že gorijo,  
otroci so razposajeni,  
vsi družinski člani se že veselijo.

Danes je ta dan,  
ta najlepši dan,  
ko skupaj si z družino  
in imamo se res fino.

Božiček bo prišel,  
pod smrečico bo dal darila,  
komaj čakam, da jih odprem!

Mislím, da bom darila vesela,  
saj Božiček vedno ve, kaj dela.

*Naja Smajlagić, 6.b*

## ZIMA

Zima mrzla je prišla  
in s snegom tiho prekrila vsa ulična tla.

Otroci se že veselijo  
in se po hribu navzdol kotalijo.  
Starši pa pred hišo kidajo,  
da v službo hitro odidejo.

In ko se vsi domov vrnejo,  
prazniki v hipu napočijo.  
Smrečica je že okrašena,  
pod njo darila pōdarjena.

Tiha ulica je osvetljena ...  
Soj luči pričara nam z malo čarovnije  
obilo tople harmonije.

*Galina Izgoršek, 6.b*



*Gal Koporec, 2. a*

## SNEŽNA PRAVLJICA

Zima prihaja,  
jesen pa odhaja.  
Božiček že hiti  
in pripravlja sani.

Sneg leti z neba,  
to je kot pravljica,  
ko mesto zažari,  
veselja premalo ni.

Na božično noč  
zberemo se vsi,  
zdaj prišel je Božiček,  
čaka ga Medeni striček.

Ko sonce zažari,  
pod smreko se mudi,  
tam polno je daril,  
saj pridni smo bili.

*Julija Mikuš Piskar in Erin Grešak, 6. a*



*Naia Merdanović, 4. b*

## NOVOLETNE POČITNICE

Med počitnicami smo odšli na smučišče Golte.

Smučal sem s Svitom in atijem. Odpeljali smo se s sedežnico do proge, po kateri so se največ smučali. Na tej proggi so bila sidra. Ta dan je smučalo veliko ljudi. Ker zelo rad smučam, si želim, da grem spet kmalu smučat.

Anžej Kortnik, 3. d

## SNEŽAK

Nekega dne se je Jan odločil, da bo naredil snežaka. Čakalo ga je veliko dela, vendar je bil Jan vztrajen fant. Sneg je vozil s samokolnico. Zelo je bilo težko, a Jan se ni predal. Vztrajal je in vztrajal. Bil je že zelo utrujen. Šel je domov po šal, korenje, kapo in kamenje. Zelo je bil zadovoljen, ker je naredil zelo lepega snežaka. Snežak se ni stopil do konca zime.



Lovro Smrkolj, 3. d

## PTIČKI IN ZIMA

Neko zimo ptiči niso našli hrane, zato smo jim postavili krmilnico in vanjo vsuli semena.

Ko so jo naredili, smo jo v tla pribili s kolom. Zvečer smo opazovali ptičke, kako so se rinili za hrano, zato smo jim vsuli še več hrane. Ker vemo, kako ptički pozimi težko dobijo hrano, jih hranimo vsako zimo.

Matija Klopčič, 3. d



## BELA ZIMA

Zima vse listje je pobrala,  
le kdaj se bo končala?

Smučali smo se,  
zelo mrzlo zunaj je.

Iglu sem naredila,  
kaj bi še storila?

Po snegu rada se igram,  
drsati pa tudi znam.

*Tereza Sotenšek, 4. d*



## ZIMA

Padaj, padaj sneg,  
Tam dol čez strmi breg.

Snežaka sem skiparila,  
le kaj bi še napravila?

Sankala bi se,  
a sank nimam še.

*Tina Lukman, 4. d*



## ZABAVNA ZIMA

Vsi prazniki že mimo so,  
zdaj pomlad že pričakujemo.

Kdaj sneg zapadel bo le,  
sankali radi bi se.

Vsa darila postala dolgočasna so,  
komaj čakam, da drugo novo leto bo.

*Lucija Klopčič, 4. d*



## ZIMSKE PRIGODE

### ALI KAJ IMA LJUBEZEN OPRAVITI Z ZIMO ...

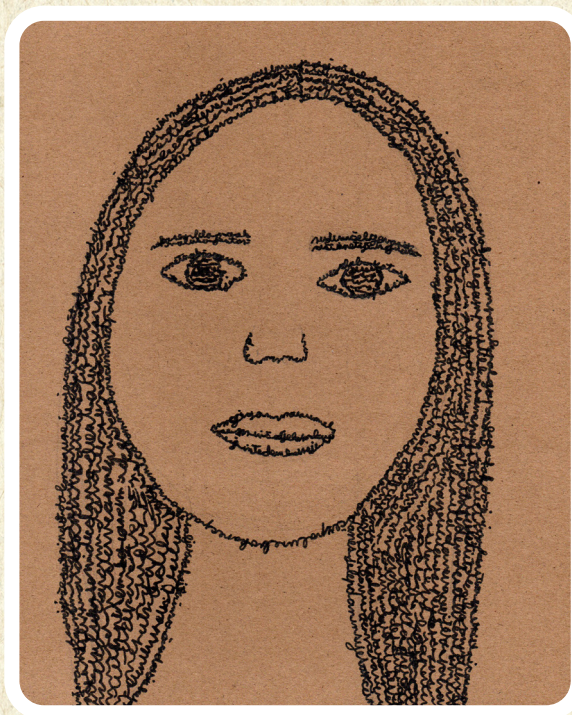
Spet je prišla zima! Zame je to najlepši čas v letu. Hribi so zasneženi, živali spijo svoj zimski spanec, v mestu je polno lučk ... Kaj ni to lepo?

Danes je začelo snežiti. To mi je všeč, ampak vedno sem se spraševala, zakaj sploh sneži. Vem, da je to zamrznjen dež, če se povprašam pri naravoslovcu, ampak gotovo obstaja še kakšna drugačna razlaga. Morda imajo oblaki zabavo in so snežinke njihovi konfeti? Kaj pa če sneži za tista dva zaljubljena sošolca? Mogoče. Tole bom malo raziskala.

Ko sem šla iz glasbene šole, sem zagledala tista dva zaljubljenca, kako sta se sprehajala po parku. Zdi se mi, da je takrat začelo močnejše snežiti. Čudno! Doma sem si zavrtela meni ljubo božično glasbo, skozi okno opazovala ples snežink in, glej, spet je snežilo močnejše. In potem tudi naslednji dan v šoli ... Vsak lep trenutek je povzročil močnejše sneženje. Takrat mi je postalo jasno.

Morda pa le ima ljubezen kaj pri tem. Nasmehnila sem se in snežilo je še malo močnejše ...

*Julija Sluga, 7.c*



*Ana Pikelj, 7. a*

## BOŽIČNO-NOVOLETNO ZBOROVANJE JEŽEV

Po jesenskem zborovanju so se ježi razdelili v šest štorov. V vsakem so bili ježi poslanci. V glavnem je bil seveda slavni predsednik Jožek Hruška s prvo damo Marijo Sadni Smuti. Stanovala sta v štoru v nadstropjih, saj morata biti tako pomembni osebi v najboljšem in najudobnejšem stanovanju. V štoru, na katerem je rasla jelka, je bil župnik Jelko Špik. Potem so bili tu še štirje navadni štori.

Dan pred božičem je zapadlo toliko snega, da so mislili, da pada toča. Joj, so bili prestrašeni, saj so božič želeli praznovati tako, da ... SPIJO! Zato je veleposlanec Jožek Hruška odločil, da bo jež astronaut šel iskat oblak, da bo sneženje prenehalo. »Šel boš po ta nagajivi oblak in ga privedel predme za ježevsko zimsko dobo!« mu je naročil. »Jasno in glasno za nas, ježe in hruške!« To so bile besede ježa astronauta.

Napočilo je. Raketa v obliki hruške je vzletela. Ves ježevski narod je bil na trnih. Jež astronaut se je res potrudil, saj je dosegel oblak in ga pripeljal k predsedniku, da ga je dostojno kaznoval in oštel za njegovo malomarno početje. Takšen je bil njihov božič ...

Tudi novo leto so ježi mislili prespati, ampak ravno za novo leto so medvedi žurali.

Tam so se dogajale glasne igre, bilo je polno mesa in medu ter medvedjega piva, ker brez njega zanje ne bi bilo praznovanja. Ježi so že hoteli ukrepati. In ko so se ravno odpravili okarati medvede, se je zaslišal močan pok. Zbežali so nazaj v svoje šture. Predsednik je mislil, da je konec sveta, da se je zemlja razkosala ... V resnici pa so bili to medvedi, ki so ravno začeli z ognjemetom, kajti ura je odbila polnoč!

Vsem so zaželeli srečno novo leto. A ježi so prestrašeni ždeli v svojih štorih.

*Aljaž Guček, 7.a*

## PRIJATELJ SNEŽAK

V velikem, res velikem mestu je z očetom živela Lucija. To je deklica, ki je oboževala zimske dni. Tu pa je bil en problem. Ker je bilo mesto zelo megleno in onesnaženo, ni bilo o snegu ne duha ne sluha, kar je deklico zelo žalostilo.

»Si vesela, ker je končno zima?« jo je spraševal očka. Nadaljeval je: »Kmalu bo Miklavžev večer. Si mu že pisala?« Lucija je odkimala. Takoj se ji je utrnila ideja. Prijela je list papirja ter začela pisati. Miklavžu je napisala cel spis, a od tega le dve želji. Prva je bila, da bi mesto spet videlo, kaj je sneg, in druga, da bi dobila prijatelja. Močno si je želela nekoga ob sebi, da bi imel čas zanjo, saj ji je bilo po ločitvi staršev zelo hudo. Pismo je položila na okensko polico in naslednji dan šla pogledat. Takrat pisma že ni bilo več. Na Miklavžev večer je začelo snežiti. Ko se je Lucija zjutraj zbudila, ni mogla nehati buljiti v zasneženo mesto. Spet je priletelo eno izmed očkovih vprašanj: »Ljubica, direktor pravi, da moram v tujino za nekaj časa. Bo v redu, če pride k tebi babica Zofka?« Deklica se je nasmehnila in pokimala. Babico Zofko je imela zelo rada. Mimogrede, Zofka ni bilo njeno pravo ime, ampak samo vzdevek, ki ji ga je določila Lucija, ker je babica udobna kot zofa. Lucija je enkrat že zaspala na njej!

Naslednji dan je Lucijin dremež prekinil glas: »Lucija, Lucija ... zbudi se!« Bila je babica. Lucija je odprla oči in skočila iz postelje, da bi babico skoraj podrla. Ozrla se je skozi okno in opazila, da je nehala snežiti. »Hočeš ven?« se je namuznila babica. Lucija jo je nestrpnost pogledala. Takoj, ko se je oblekla, je zdrvela na dvorišče. Babica jo je nekaj časa opazovala, nato pa se zleknila na kavč in prižgala televizor. Tudi babicam mora biti udobno, še posebej tistim, katerih vzdevek je Zofka.

Medtem je Lucija vzela sanke in uživala na snegu. Zabava je trajala dolgo, za konec pa je



*Maja Lebeničnik, 5. a*



naredila še snežaka. Medtem ko ga je delala, si je pela:

» Bele kepe tri,  
vsakemu se dobro zdi.  
Za nos korenje  
za zdravo življenje,  
pisker na glavo  
pa še metlo ta pravo ...«

Snežak je bil narejen. Deklica se je ozrla proti hiši. »Lucija, pridi, film Sam doma je na sporedu!« je zaklicala babica. Ko je bilo filma konec, je morala deklica v posteljo. Zjutraj je vznemirjena vstala, stekla po hodniku ter začela govoriti: »Oči, veš, kaj vse sem ...« Ustavila se je. Nikjer ga ni bilo, seveda, saj je na službeni poti, samo babica Zofka je pletla šal v dnevni sobi (babice so po navadi dobre v ročnih spretnostih). Lucija se je brez solzavosti oblekla in stekla ven. Objela je snežaka in začela jokati. Bilo je tako mrzlo, da bi se solze spremenile v led, a se niso. Skrivnostni snežak jo je objel nazaj. Deklica ga je s toplino v srcu pogledala, snežak pa se ji je le nasmehnil. Po trenutku tišine je spregovoril: »Bi se šla sankat?« Lucija je bila malo zbegana, nato pa je le izdabila: »Ja, lahko.« Po nekaj spustih je sramežljivost popustila. Ko je njen prijatelj ugotovil, da jo hoja v hrib dolgočasi, jo je vprašal: »Se rada kepaš?« Punci ni bilo treba dvakrat reči, že je priletela kepa v snežaka. Zabava je trajala dolgo. Luciji je snežak močno prirasel k srcu. Ko sta bila pred pragom hiše, je Zofka poklicala vnukinjo. Ta je snežaku naročila: »Tu me počakaj, takoj bom nazaj!« Ko sta z babico jedli, so bile na televiziji novice. Vremetar je kratko in jedrnato povedal: »Pozdravljeni, meščani! Upam, da ste uživali v snegu, saj se bodo jutri pojavile močne otoplitve.« Lucija je ostrmela. Pograbila je oblačila ter stekla na sneg. Prijokala je do snežaka. »J-jutri te ne bo več ...« je tiho zahlipala. »Kaj bom brez tebe?« Sneženi mož se je nasmehnil ter dodal: »Življenje teče naprej, z mano ali brez.« Lucija se je počutila še bolj žalostno. »Prirasel si mi k srcu in zelo bom



*Tilen Ojsteršek, 2. a*

žalostna, ko te ne bo več z mano.« Takrat si lahko opazil snežakov nasmeh. »Tudi jaz te imam rad,« je dejal, zaključil pa z modro mislijo:« Kdo pravi, da ne bom s tabo? Vedno bom v tvojem srcu, nikjer drugod.« Na prag je stopila babica in zaklicala: »Lucija, pridi, mrzlo je zunaj!« Deklica je z nasmehom na obrazu pomahala snežaku in stekla v hišo.

Naslednje jutro se je zbudila z mislijo na snežaka, ko je nenadoma začutila, da ob njej sedi očka. Planila je k njemu in ga objela. Povedala mu je za vse dogodivščine s svojim skrivnim prijateljem. Resnično ji bo snežak za vedno ostal v srcu.

*Patricija Škrabar, 7.c*



*Neli Pobjlšaj, 1. e*

## MIKLAVŽEVANJE NEKOČ IN DANES

*Učiteljica Nada Brezovar nam je prijazno zaupala, kako so in še ohranjajo tradicijo miklavževanja v njeni družini.*

Na Miklavža mi spomin seže tja do leta 1967. Živela sem v bloku, imenovanem zeleni metuljček. V Zagorju so bili stanovanjski bloki zgrajeni na podoben način, enemu od blokov pa so rekli trije metuljčki, ki so se razlikovali v barvi. V blokih so živele pretežno rudarske družine, tudi sama sem potomka zagorskega rudarja.

Vsako leto nas je obiskal Miklavž. Zvečer sem nastavila, seveda ob pomoči matere, pehar, ki ga je mama sicer uporabljala za oblikovanje doma narejenega kruha.



Miklavževe dobrote so nas pričakale na jutro sv. Miklavža, to je na 6. december.

Seveda sem vsako leto izrazila želje, kaj si želim. Sprva sem svoje želje izražala z risbami, kasneje tudi v pisni obliki. Risbo ali zapis z željami sem položila na okensko polico, ker sem domnevala, da pride Miklavž po naše želje skozi okno. List je vedno izginil, a v peharju so bile vsako leto podobne dobrote. Miklavževi piškoti,

to so bili navadni keksi, narejeni z mesoreznicco z nastavkom za kekse. Poleg keksov so bili še suhi krlji jabolk, hrušk in sliv ter pest orehov ali lešnikov, kasneje je bila dodana še kakšna mandarina ali dve.



Na listu se je vedno pojavljala želja po igrački, in sicer punčki. Najbrž je danes težko verjeti, da sem na svojo prvo igračko punčko čakala kar nekaj let, morda tja do svojega 10. leta starosti. Punčka je imela gumijasto glavo, sicer pa je bila iz tekstila. Bila je majhna, preprosta, nič podobna današnjim barbikam. Za mene je to bilo najlepše darilo, najlepša punčka. V bloku je bilo še kar nekaj deklic. Nekatere so že imele punčke, druge so še vedno žalostno gledale.

Miklavževanje se je nadaljevalo tudi kasneje. Prav poseben spomin imam na prvo miklavževanje pri svoji tašči. Tudi tam so bili vedno keksi pa kakšen čokoladni bombon in milo. Ja, prav ste prebrali, milo je bilo. Takrat nisem povsem razumela tega darila, saj sem bila premlada. Danes pa vem, da je bilo to posebno darilo. Naša babi, kot smo jo potem vsi klicali, je bila skromna in zelo čista gospa. S skromno plačo je morala vzdrževati svoje tri otroke. A vedno je poskrbela, da je vso njeno razširjeno družino obiskal Miklavž. Tudi nakup mila je zanjo pomenil poseben strošek. Milo ter njegov svež in dišeč vonj je sama imela najraje, kar je želela deliti tudi s svojo družino.

Zaposlila sem se na Osnovni šoli Ivana Skvarče. Tradicijo miklavževanja sem prenesla tudi v šolske klopi. Moj cilj pri poučevanju in vzgoji otrok je delati in znati deliti. Po reakciji in odzivu učencev in učiteljev si upam trditi, da je cilj dosežen.

Postala pa sem tudi sama mamica, babica. Tradicijo nadaljujemo tudi doma. Včasih nas obišče še kakšen parkelj, ki pa pridne otroke pusti pri miru. Velike oči na obrazu mojih vnukinj povedo, da Miklavž še vedno živi.

*Nada Brezovar*



## ŽELJE 9. A OB NOVEM LETU

---

*Učence 9. a smo za to številko povprašali, kaj želijo sebi in svojim bližnjim v novem letu.*

Da končam leto s pozitivnimi ocenami.

Še kakšno domačo žival

Želim si, da ne bi šli ponovno v karanteno in da bi dosegla dober rezultat na športnih tekmovanjih.

Želim si, da bi uspešno končal osnovno šolo.

Da bom šolsko leto zaključil s čim boljšim uspehom.

Želim si, da bi bil v tem letu korak bliže svojim sanjam. Potrudil se bom.

V letu 2022 si želim, da bi bila zapisana v Zlato knjigo, ter da bi v tem letu ostala zdrava in čim bolj uspešna v šoli.

Želim biti odlična in imeti dobre ocene. Želim biti sprejeta na zeleno srednjo šolo.

Želim si s čim boljšim uspehom zaključiti to šolsko leto.

Želim biti uspešen in uspešno končati OŠ ter dobro začeti s srednjo šolo.

Za leto 2022 si želim dokončati osnovno šolo in biti bolj aktiven s prijatelji.

Želim si, da bi bila v šoli uspešna, da bi se bolj posvetila pomembnim obveznostim in da bi začela brati knjige ter bila manj na telefonu.

Rad bi dokončal osnovno šolo z odličnim uspehom. Prav tako bi se rad vpisal v strojno šolo v Trbovljah.

V letu 2022 želim skoraj vsem, da bi bili srečni in zdravi.

Upam, da bo leto 2022 zdravo in uspešno za vse.

V letu 2022 želim skoraj vsem, da bi imeli uspešno leto, polno veselja in ljubezni do mene.

Želim si, da bi bili moja družina in tudi jaz sama zdravi ter da bi s prijatelji še vedno ostali v tako dobrih odnosih in da bi se še bolj zbližali.

## PRI NAŠI HIŠI IMAMO VSI RADI PSIČKE, MOJA BABI PA SE JIH BOJI ŽE IZ OTROŠTVA.

---

Bil je pustni torek. Mama je babi našemila v tигра in skupaj sta šli k teti Mimi. Mama se je skrila za hišo, babi, ki je bila našemljena v tигра, pa je pozvonila. Teta je odprla vrata, vendar svoje nečakinje ni prepoznala. Iz potepa se je ravno takrat vrnil tetin kuža Muri. Od veselja je skočil na mojo babi. Babi je začela kričati in se je skrila k teti Mimi. Presenečenja je bilo konec, teta je takoj vedela, da se pod masko skriva njena plašna nečakinja, moja babi Irena.

To dogodivščino mi je babi morala povedati zelo velikokrat, ker se mi je zdela zelo smešna še danes. Jaz, ki obožujem pse, ne morem razumeti kako se jih lahko nekdo tako boji.

Klara Kokalj, 6. c

## GLASBA

Glasba je zabava,  
lestvica je mama.  
Inštrumenti so kot starši,  
note in toni so enaki.  
Petje z nogami in rokami  
se lovi z nami.

Tia Centrih, 6. a

Glasbo poznajo vsi ljudje  
otroci, starši, dedi, babi, vsi ljudje.  
Glasba ni nobena ista,  
ena je zabavna, ena resna,  
ena mračna, a za vse ljudi drugačna.

Glasba je kot zvoneča cesta.  
Sestavljena je iz not, tonov in vrstic.  
Glasbo slišimo povsod okoli širnega sveta,  
vsi jo imajo radi, saj smo tukaj mi doma.

Ina Zaletel, 6. a



Meta Kreže, 7. b



Aurora Primrose Wibowo, 2. b

## PRIJETNE SOBOTNE URICE NA PŠ PODKUM 1.

Na Podkumu so bila šolska vrata odprta tudi zadnjo soboto v januarju. Pa veste zakaj?

Štiri ure je 17 šolarjev uživalo na urah RaP-a šport za zdravje, z njimi pa tudi dve učiteljici, Barbara in Irena. Zbrali smo se v telovadnici in najprej izpeljali štafetno tekmovanje. Potem je šla zmagovalna skupina v jedilnico, kjer je bilo vse pripravljeno za izdelavo zelenjavnega namaza in smoothija. Učenci so rezali in mešali korenje, kumare, salamo, banane, jabolka ter aktivno sodelovali pri pripravi odlične malice. Sočasno se je druga skupina zaposlila v telovadnici. Igrali so različne igre: pepčka, zadeni polje, ujemi in zadeni, dirka z zavoro, hroščki se žogajo, konjiček, kdo te jaha in rdeča luč. Ko sta se skupini združili, so odigrali še med dvema ognjema. V jedilnici so si pripravili pogrinjek in si postregli z malico: kozarček smoothija ter namaz na kruhu. Pojedli smo odlično malico in se odžejali še s sokom. Odšli smo v telovadnico in učenci so v dveh skupinah odbijali žogo. Pol ure pred koncem našega druženja smo odšli ven na tekmo med dvema ognjema. Uživali so in se poslovili, ko so po učence prišli starši.

Učenci so potrdili, da naslednjic spet pridejo.

*Učiteljici Barbara Grobin in Irena Mihevc*





# CŠOD RADENCI

## PONEDELJEK

Zjutraj smo se dobili na glavni avtobusni postaji ob 8. uri. Z avtobusom smo se odpeljali v šolo, kjer smo se testirali. Nato smo se odpeljali v CŠOD Radenci ob Kolpi. Prispeli smo ob 11.00. Odšli smo v svoje sobe, da smo lahko vse naše stvari zložili v omare. Ob 13.00 smo imeli kosilo in potem še kratek počitek. Potem smo odšli z učiteljico Nino proti Kolpi, kjer smo vzorčili Kolpo. Nato smo šli na malico in opazovali rečne živali. Po večerji smo imeli nočni pohod. Ko smo prišli nazaj v dom, smo se pripravili za spanje.

## TOREK

Zjutraj nas je učiteljica zbudila ob 7.00. Hitro smo se morali obleči, saj smo se že ob 7.15 odpravili na jutranjo telovadbo. Malo smo se razmigali in potem odšli na zajtrk. Nato

smo se odpravili v gozd, kjer smo med potjo srečali psa, ki smo ga poimenovali Zeko. Zelo nas je nasmejal, saj je polulal našo sošolko Taro. Odpravili smo se nazaj v CŠOD, kjer smo imeli malico. Po malici smo imeli plezanje, nekateri pa niso plezali, ampak so igrali namizni tenis. Sledilo je kosilo.





Po kosilu smo imeli orientacijski tek. Malico smo imeli kasneje, saj bi nas nato ujela tema. Po večerji smo spoznali kačo Newtona, nato pa je sledil turnir v namiznem tenisu. Potem smo se stuširali in se odpravili spat.

## SREDA

Zjutraj smo se zbudili in odšli v večnamenski prostor, kjer smo se testirali. Imeli smo zajtrk, nato smo se pomerili v lokostrelstvu. Po malici smo imeli vzorčenje vode. Nato je sledilo že kosilo. Po njem smo imeli kratek počitek in preživetje v naravi. Po večerji smo imeli sprostitveni program, kjer smo morali predstaviti našo sobo.



## ČETRTEK

Zjutraj nas je učiteljica zbudila malo kasneje kot ponavadi in nam v sobe prinesla bonbončke, saj je imela njena hčerka god. Počasi smo se odpravili v jedilnico, kjer so nam povedali, da moramo vse naše stvari spakirati, saj je bila naša sosošolka pozitivna. Ko smo vse spakirali, smo se odpravili na daljši sprehod, kjer smo si ogledali kraško jamo in ob ognju spekli hrenovke. Ko smo se vrnili, smo pojedli kosilo in odpravili nazaj v Zagorje.

## TEDEN V CŠOD ŠKORPIJON

S sošolci smo se prejšnji teden odpravili v CŠOD ŠKORPIJON, v Svetem Duhu na Ostrem Vrhu. Ko smo z avtobusom v ponedeljek dopoldan prispeli na dvorišče doma, nas je tam že čakal eden od učiteljev v domu, ki nas je prijetno sprejel in popeljal do naših sob, kjer smo najprej pospravili našo prtljago. Nato smo spoznali vodjo doma, ki nam je predstavila dom in okolico. Tisti dan smo imeli veliko prostega časa za druženje in raziskovanje doma. Popoldne smo odšli v gozd, kjer smo imeli različne dejavnosti, zvečer pa smo igrali družabne igre v skupnem prostoru.



Drugi dan smo se preizkusili v tako imenovanih team building igrah in lokostrelstvu, ki mi je bilo osebno zelo všeč. Popoldan pa smo več ur spet preživeli v gozdu, kjer smo spet imeli številne aktivnosti. Po večerji pa smo spet imeli eno zanimivo dejavnost-kviz. A zakaj je bilo to tako zanimivo? Ta kviz je bil nekaj posebnega. Učiteljica, ki nas je takrat spremljala nam je po celem nadstropju, kjer smo imeli sobe, nalepila sto vprašanj, ki smo jih morali v skupinah poiskati in nanj odgovoriti. Prva skupina, ki je prišla do stotega vprašanja je zmagala.



V sredo spet nekaj zanimivega! Takoj po zajtrku smo se odpravili na ranč Škorpion, kjer smo spoznali islandske konje in jih na koncu samostojno jahali. Naučili smo se, kako delati preskoke ovir, obrate konj v hoji in tudi kasa. To je hitro jahanje na kratke razdalje. Po jahanju je bilo treba seveda konje tudi počistiti in spraviti nazaj v ogrado. Po kosilu smo se sprehodili ob slovensko-avstrijski meji, ki leži v gozdu, po katerem smo se velikokrat sprehajali. Po večerji pa smo ustvarjali uganke in križanke na temo CŠOD ŠKORPIJON.

Dopoldan četrтка smo preživeli na jasi, kjer smo svoji domišljiji pustili prosto pot. Snemali smo namreč svojo izvedbo zgodbe o repi velikanki in nato še vremensko napoved. Popoldan smo imeli preživetje v naravi. Učitelj nam je pokazal, kako si pripraviti ognjišče in zakuriti ogenj, nato pa smo v skupinah to tudi naredili. Ko je bil ogenj pripravljen smo si spekli twisterje. To so nekakšni kruhki, ki jih oviješ okoli palice in pečeš na žerjavici. Po večerji pasmo imeli pravi escape room ali sobo pobega, kjer nas je učitelj zaklenil v učilnico, nato pa smo skupaj, kot razred, s pomočjo namigov, ki smo jih našli prišli do ključa in prišli ven. Nato smo še zadnjič zaspali v sobah tega doma.

V petek pa smo zjutraj spet spakirali naše stvari in jih odnesli v učilnico. A to še ni bil konec. Za tem smo se še v parih preizkusili v orientacijskem pohodu, ki nam ga je pripravil učitelj. Pohodu je sledilo kosilo, nato pa še zadnja stvar. Podelitev priznanj in pohval. Prav vsi učenci smo dobili pohvalo, za bivanje v domu ŠKORPIJON in vzdrževanje reda in miru, nato pa je najbolj urejena soba dobila priznanje za najlepše urejeno sobo v tem tednu bivanja v domu ŠKORPIJON. In to je bila slučajno ravno naša soba, KOZA, v kateri smo bivali Tilen, Nejc, Simon, Jakob in jaz, Matic.

Za zaključek mislim, da je bil naš teden super in da smo spoznali in se naučili veliko novih stvari.

Matic Troha, 7. c



## KAJ NAM POMENI KNJIGA?

Nov svet. Svet domišljije.  
Knjiga te popelje v neznano deželo, ki ji ni ne konca ne kraja.

Z branjem se umiriš,  
knjiga ti pomaga, da lažje zaspiš.

Kaj bi zvečer,  
ko se v posteljo uležeš, počel,  
če ne bi imel knjige?  
In še potem, ko zaspiš, sanjaš o tem, da si princeska, vojak  
morda kateri drugi pravljичni junak ...

Če ti je knjiga všeč, te popelje s sabo v okolje mično,  
da se ti zazdi, kot da je vse resnično.

*Julija Sluga, 7. c*



Uredništvo Skvarčepisa se vam zahvaljuje za pozornost in vas zopet vabi  
k ustvarjanju in branju v pomladnih mesecih.

*Skvarčepis*  
februar 2022